

POSTANOWIENIE

Dnia 23 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa [...] M. sp. z o.o. w W.

przeciwko M. H.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 grudnia 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 23 września 2020 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 23 września 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) po rozpoznaniu sprawy z powództwa M. sp. z o.o. w W. przeciwko M. L. H. o zapłatę na skutek apelacji obu stron zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w W. z 26 lipca 2019 r. w punkcie drugim częściowo w ten sposób, że zasądził dodatkowo od M. L. H. na rzecz M. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 143.418 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 lipca 2015 r. do dnia zapłaty, w punkcie czwartym częściowo w ten sposób, że ustalił, iż powód ponosi 55 % kosztów procesu a pozwana 45 %, oddała apelację Powoda w pozostałym

zakresie, oddalił apelację Pozwanej oraz zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Skargę kasacyjną na powyższe orzeczenie Sądu Apelacyjnego w (...) złożyła Pozwana, zaskarżając wyrok w części, tj. w pkt I, zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art. 65 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 353¹ k.c. poprzez ich błędną wykładnię, a także art. 6 k.c. w zw. z art. 627 k.c. w zw. z art. 628 § 1 k.c. poprzez ich niezastosowanie. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części i o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi, a także o pozostawienie Sądowi drugiej instancji rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie w całości apelacji strony powodowej oraz od zasądzenie od niej na rzecz Pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania Skarżąca wskazała występowanie oczywistej zasadności skargi. W uzupełnieniu skargi kasacyjnej objęto zakresem zaskarżenia także pkt IV wyroku Sądu Apelacyjnego z 23 września 2020 r., wnosząc o jego uchylenie w zaskarżonej części oraz orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie apelacji strony powodowej w części uwzględnionej oraz o zasądzenie od strony powodowej na rzecz Pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, a ponadto o zasądzenie od strony powodowej na rzecz Pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania wraz z pozostawieniem temu Sądowi do rozstrzygnięcia kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym. Celem skargi nie jest natomiast korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia. Jej zasadniczą funkcją jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa przez sądy oraz wkład Sądu Najwyższego

w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i cel skargi kasacyjnej, implikuje poddanie jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących ją do przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła skargę na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. na oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Zgodnie z jednolitym i utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi.

Ponadto, jeżeli skarżący, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., powinien w wyodrębnionym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, a zatem oczywistego naruszenia prawa widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe, niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa. Sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego określonego przepisu, nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdyż mimo oczywistego nawet naruszenia określonego przepisu wyrok może być prawidłowy.

Skarżąca wskazała na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej wiążącą się z naruszeniem przepisów prawa materialnego tj. art. 65 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 353¹

k.c. oraz art. 6 k.c. w zw. z art. 627 k.c. w zw. z art. 628 § 1 k.c. poprzez błędną wykładnię i brak zachowania ekwiwalentności świadczeń oraz bezpodstawnego wzbogacenia Powoda. Skarżąca w istocie ograniczyła się do polemiki z ustaleniami faktycznymi Sądu drugiej instancji, co do wykładni wiążącej strony umowy, co nie może być skuteczne, gdyż Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego wyroku (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) i podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c., a w konsekwencji uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może wykraczać poza okoliczności faktyczne stanowiące podstawę zaskarżonego wyroku.

W tej sytuacji uznać należy, że skarżąca nie wykazała istnienia powołanej w skardze kasacyjnej przesłanki, uzasadniającej przyjęcie jej do rozpoznania, stąd na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.